# ROZHODNUTÍ

## ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/701

**ze dne 25. května 2020**

**o poskytnutí makrofinanční pomoci partnerským zemím procesu rozšíření a evropského sousedství v souvislosti s pandemií COVID-19**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 212 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pandemie COVID-19 velmi poškozuje hospodářskou a finanční stabilitu v regionech, které usilují o rozšíření, a v regionech evropského sousedství. Partnerské země se v současnosti potýkají se špatnou a rychle se zhoršující platební bilancí a fiskální situací, přičemž jejich ekonomika směřuje do recese. Existuje pádný důvod pro to, aby se Unie rychle a rozhodně zasadila o podporu těchto ekonomik. Toto rozhodnutí se proto vztahuje na deset partnerských zemí: Albánskou republiku, Bosnu a Hercegovinu, Kosovo *, Černou Horu a Republiku Severní Makedonie v regionu, který usiluje o rozšíření; Gruzii, Moldavskou republiku a Ukrajinu ve východním sousedství a Jordánské hášimovské království a Tuniskou republiku v jižním sousedství (dále jen „partnerské země“).

(2) Naléhavost pomoci souvisí s bezprostřední potřebou finančních prostředků na straně partnerských zemí, a to nad rámec těch, které budou poskytnuty prostřednictvím jiných nástrojů Unie a mezinárodních finančních institucí, členských států a jiných bilaterálních dárců. Toto je nezbytné pro to, aby příslušné orgány v partnerských zemích mohly v krátkodobém horizontu zavést opatření pro boj s hospodářskými důsledky pandemie COVID-19.

(3) Orgány jednotlivých partnerských zemí a Mezinárodní měnový fond (dále jen „MMF“) se již dohodly na programu, který bude podporovaný úvěrovou dohodou s MMF, nebo se jejich dohoda o takovém programu v blízké době očekává.

(4) Makrofinanční pomoc Unie by měla být výjimečným finančním nástrojem, který platební bilanci podpoří formou, jež není účelově vázaná a jejímž cílem je řešit naléhavé potřeby příjemce v oblasti vnějšího financování, přičemž se vzájemně doplňuje s úvěrovou dohodou MMF, která nemá preventivní charakter a která je podmíněna dohodnutým programem hospodářských reforem. V souvislosti s pandemií COVID-19 by makrofinanční pomoc Unie měla být rovněž k dispozici partnerským zemím, které využívají mimořádné finanční prostředky od MMF, jež mohou být poskytnuty bez předchozích opatření nebo podmínek, například prostřednictvím nástroje rychlého financování. Doba poskytování této pomoci by proto měla být kratší, pomoc by měla být omezena na dvě platby a měla by podpořit provádění politického programu, který obsahuje omezený soubor reformních opatření.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. května 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. května 2020.

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244 (1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

(5) Finanční podpora pro partnerské země ze strany Unie je v souladu s unijní politikou rozšíření a s politikou sousedství.

(6) Vzhledem k tomu, že partnerskými zeměmi jsou buď přistupující partnerské země nebo partnerské země připravující se na přistoupení, nebo partnerské země, které jsou zahrnuty do Evropské politiky sousedství, jsou tyto země způsobilé pro makrofinanční pomoc Unie.

(7) Jelikož se očekává, že zdroje, které mají poskytnout MMF a jiné multilaterální instituce, nebudou pro dramaticky narůstající potřeby vnějšího financování partnerských zemí zdaleka dostatečné, považuje se makrofinanční pomoc Unie, jež má být partnerským zemím poskytnuta, za současných výjimečných okolností za vhodnou odpověď na žádost partnerských zemí o podporu hospodářské stabilizace. Makrofinanční pomoc Unie by podpořila hospodářskou stabilizaci a doplnila by zdroje, které jsou zpřístupňovány v rámci úvěrové dohody s MMF.

(8) Cílem makrofinanční pomoci Unie by mělo být podpořit obnovení udržitelného stavu vnějšího financování partnerských zemí, a tím přispět k oživení hospodářského a sociálního rozvoje.

(9) Výše makrofinanční pomoci Unie vychází z předběžného posouzení zbývajících potřeb jednotlivých partnerských zemí v oblasti vnějšího financování a zohledňuje jejich schopnost financovat své potřeby z vlastních zdrojů, a to zejména z mezinárodních rezerv, které mají k dispozici. Makrofinanční pomoc Unie by měla doplňovat programy a zdroje poskytované MMF a Světovou bankou. Při určování výše pomoci se rovněž zohlední nutnost zajistit spravedlivé sdílení zátěže mezi Unií a ostatními dárci, jakož i dosavadní využití jiných unijních nástrojů vnějšího financování a přidaná hodnota celkového zapojení Unie.

(10) Komise by měla zajistit, aby makrofinanční pomoc Unie byla po právní i obsahové stránce v souladu s hlavními zásadami a cíli jednotlivých oblastí vnější činnosti a dalších příslušných politik Unie a s opatřeními přijatými v jejich rámci.

(11) Makrofinanční pomoc Unie by měla doplňovat vnější politiku Unie týkající se partnerských zemí. Komise a Evropská služba pro vnější činnost (dále jen „ESVČ“) by v průběhu provádění makrofinanční pomoci měly úzce spolupracovat v zájmu koordinace vnější politiky Unie a zajištění její ucelenosti.

(12) Makrofinanční pomoc Unie by měla podporovat závazek partnerských zemí prosazovat hodnoty, které sdílejí s Unií, včetně demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných, dodržování lidských práv, udržitelného rozvoje a snižování chudoby, jakož i jejich závazek prosazovat zásady otevřeného a spravedlivého obchodu založeného na pravidlech.

(13) Poskytnutí makrofinanční pomoci Unie by mělo být podmíněno tím, že partnerské země respektují účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému založeného na pluralitě politických stran, a zásady právního státu, a že zaručují dodržování lidských práv. Kromě toho by specifické cíle makrofinanční pomoci Unie měly posílit účinnost, transparentnost a odpovědnost systémů řízení veřejných financí v partnerských zemích a prosazovat strukturální reformy, které jsou zaměřené na podporu udržitelného růstu a fiskální konsolidaci. Komise a ESVČ by měly plnění výše uvedených podmínek a dosahování těchto cílů pravidelně sledovat.

(14) Pro zajištění účinné ochrany finančních zájmů Unie souvisejících s makrofinanční pomocí Unie by partnerské země měly přijmout vhodná opatření v oblasti předcházení podvodům, korupci a jakýmkoli jiným nesrovnalostem souvisejícím s pomocí a jejich potírání. Kromě toho je třeba stanovit, že Komise bude provádět kontroly, Účetní dvůr audity a Úřad evropského veřejného žalobce bude vykonávat své pravomoci.

(15) Uvolněním makrofinanční pomoci Unie nejsou dotčeny pravomoci Evropského parlamentu a Rady jako rozpočtového orgánu.

(16) Částky složené pro účely záruky potřebné pro poskytnutí makrofinanční pomoci by měly být v souladu s rozpočtovými prostředky stanovenými ve víceletém finančním rámci.

(17) Makrofinanční pomoc Unie by měla být řízena Komisí. Komise by měla pravidelně informovat Evropský parlament a Radu o vývoji souvisejícím s makrofinanční pomocí a poskytovat jim příslušné dokumenty, aby mohly sledovat provádění tohoto rozhodnutí.

(18) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto rozhodnutí by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([2]).

(19) Na makrofinanční pomoc Unie by se měly vztahovat podmínky v oblasti hospodářské politiky, jež budou stanoveny v memorandu o porozumění. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění a z důvodu účinnosti by Komise měla být zmocněna ke sjednání těchto podmínek s orgány partnerských zemí pod dohledem výboru složeného ze zástupců členských států v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011. Podle uvedeného nařízení by měl být v zásadě použit poradní postup ve všech případech, kromě případů stanovených v uvedeném nařízení. Vzhledem k potenciálně významnému dopadu pomoci ve výši více než 90 milionů EUR je vhodné použít na operace přesahující tuto prahovou hodnotu přezkumný postup stanovený v nařízení (EU) č. 182/2011. Vzhledem k výši makrofinanční pomoci, kterou poskytuje Unie jednotlivým partnerským zemím, by měl být pro přijetí memoranda o porozumění s Černou Horou použit poradní postup, zatímco na přijetí memorand o porozumění s ostatními partnerskými zeměmi v rámci tohoto rozhodnutí by se měl použít přezkumný postup; to platí i v případě jakéhokoli snížení, pozastavení či zrušení pomoci.

(20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž podpořit hospodářství partnerských zemí, které se v současnosti v důsledku pandemie COVID-19 potýkají se špatnou a rychle se zhoršující platební bilancí a fiskální situací, přičemž jejich ekonomika směřuje do recese, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(21) Vzhledem k naléhavosti dané výjimečnými okolnostmi způsobenými pandemií COVID-19 je vhodné stanovit výjimku ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

(22) Toto rozhodnutí by mělo vstoupit v platnost co nejdříve prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1*

1. Unie zpřístupní Albánské republice, Bosně a Hercegovině, Gruzii, Jordánskému hášimovskému království, Kosovu, Moldavské republice, Černé Hoře, Republice Severní Makedonie, Tuniské republice a Ukrajině (dále jen „partnerské země“) makrofinanční pomoc (dále jen „makrofinanční pomoc Unie“) v maximální celkové výši 3 miliardy EUR s cílem podpořit hospodářskou stabilizaci partnerských zemí a jejich obsáhlý program reforem. Pomoc přispěje k pokrytí naléhavých potřeb platební bilance partnerských zemí stanovených v programu podporovaném MMF a zpřístupní se v této výši:

a) 180 milionů EUR pro Albánskou republiku;

b) 250 milionů EUR pro Bosnu a Hercegovinu;

c) 150 milionů EUR pro Gruzii;

d) 200 milionů EUR pro Jordánské hášimovské království;

e) 100 milionů EUR pro Kosovo;

f) 100 milionů EUR pro Moldavskou republiku;

g) 60 milionů EUR pro Černou Horu;

h) 160 milionů EUR pro Republiku Severní Makedonie;

i) 600 milionů EUR pro Tuniskou republiku;

j) 1,2 miliardy EUR pro Ukrajinu.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Celá částka makrofinanční pomoci Unie se jednotlivým partnerským zemím poskytne ve formě úvěrů. Komise je zmocněna vypůjčit si jménem Unie potřebné prostředky na kapitálových trzích nebo u finančních institucí a dále je půjčit dotčené partnerské zemi. Úvěry mají průměrnou dobu splatnosti nejvýše patnáct let.

3. Uvolnění makrofinanční pomoci Unie řídí Komise způsobem, který je v souladu s dohodami nebo ujednáními uzavřenými mezi MMF a dotčenou partnerskou zemí. Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o vývoji v oblasti makrofinanční pomoci Unie, včetně jejího vyplácení, a včas předkládá těmto orgánům příslušné dokumenty.

4. Makrofinanční pomoc Unie je k dispozici po dobu dvanácti měsíců počínaje prvním dnem po vstupu memoranda o porozumění uvedeného v čl. 3 odst. 1 v platnost.

5. V případě, že se během období vyplácení makrofinanční pomoci Unie potřeby financování partnerských zemí oproti původním předpokladům podstatně sníží, Komise poskytovanou pomoc omezí nebo její poskytování pozastaví či zruší v souladu s čl. 7 odst. 2.

*Článek 2*

1. Podmínkou poskytnutí makrofinanční pomoci Unie je, že dotčená partnerská země respektuje účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému založeného na pluralitě politických stran, a zásady právního státu a že zaručuje dodržování lidských práv.

2. Komise a ESVČ sledují plnění podmínky stanovené v odstavci 1 po celou dobu poskytování makrofinanční pomoci Unie.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí v souladu s rozhodnutím Rady 2010/427/EU ([3]).

*Článek 3*

1. Komise vyjedná v souladu s čl. 7 odst. 2 s orgány jednotlivých partnerských zemí jasně vymezené podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky pro makrofinanční pomoc Unie, přičemž se zaměří na strukturální reformy a zdravé veřejné finance. Tyto podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky se stanoví v memorandu o porozumění, které zahrnuje časový rámec pro jejich splnění. Podmínky v oblasti hospodářské politiky a finanční podmínky stanovené v memorandu o porozumění musí být v souladu s dohodami nebo ujednáními uvedenými v čl. 1 odst. 3, včetně makroekonomických ozdravných programů a programů strukturálních reforem prováděných dotčenou partnerskou zemí za podpory MMF.

2. Podmínky uvedené v odstavci 1 mají zejména posílit účinnost, transparentnost a odpovědnost systémů řízení veřejných financí v partnerských zemích, mimo jiné při využívání makrofinanční pomoci Unie. Při navrhování opatření se náležitě zohlední také pokrok v oblasti vzájemného otevírání trhů, rozvoj spravedlivého obchodu založeného na pravidlech a další priority v rámci vnější politiky Unie. Komise pravidelně sleduje pokrok v plnění těchto cílů.

3. Podrobné finanční podmínky makrofinanční pomoci Unie se stanoví ve smlouvě o úvěru, kterou uzavře Komise s orgány jednotlivých partnerských zemí (dále jen „smlouva o úvěru“).

4. Komise pravidelně ověřuje, zda jsou nadále dodržovány podmínky uvedené v čl. 4 odst. 3, včetně toho, zda je hospodářská politika partnerských zemí v souladu s cíli makrofinanční pomoci Unie. Komise přitom postupuje v úzké koordinaci s MMF a Světovou bankou a v případě potřeby s Evropským parlamentem a Radou.

*Článek 4*

1. Za podmínek uvedených v odstavci 3 poskytne Komise makrofinanční pomoc Unie úvěrem ve dvou splátkách. Výše každé splátky se stanoví v memorandu o porozumění.

([3]) Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

2. V případě potřeby budou poskytnuty prostředky na pokrytí makrofinanční pomoci Unie v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ([4]).

3. Komise rozhodne o uvolnění splátek, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) podmínka stanovená v článku 2;

b) průběžné uspokojivé výsledky při provádění úvěrové dohody s MMF, která nemá preventivní charakter;

c) uspokojivé splnění podmínek v oblasti hospodářské politiky a finančních podmínek dohodnutých v memorandu o porozumění.

K uvolnění druhé splátky nedojde v zásadě dříve než po třech měsících od uvolnění první splátky.

4. Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odst. 3 prvním pododstavci, Komise vyplácení makrofinanční pomoci Unie dočasně pozastaví nebo zruší. V těchto případech Komise informuje o důvodech tohoto pozastavení či zrušení Evropský parlament a Radu.

5. Makrofinanční pomoc Unie se vyplácí centrální bance dotčené partnerské země. S výhradou ustanovení dohodnutých v memorandu o porozumění, včetně potvrzení zbývajících rozpočtových finančních potřeb, mohou být finanční prostředky Unie převedeny ministerstvu financí jako konečnému příjemci.

*Článek 5*

1. Výpůjční a úvěrové operace související s makrofinanční pomocí Unie se provádějí v eurech se stejným dnem připsání a Unie se na jejich základě nesmí týkat změna splatnosti, ani nesmí být v jejich důsledku vystavena žádnému riziku směnných kurzů nebo úrokových sazeb ani žádnému jinému obchodnímu riziku.

2. Umožní-li to okolnosti, může Komise na žádost partnerské země přijmout potřebná opatření s cílem zajistit, aby do podmínek úvěru bylo zahrnuto ustanovení o předčasném splacení a aby bylo provázáno s odpovídajícím ustanovením v podmínkách výpůjčních operací.

3. Pokud okolnosti umožní snížení úrokové sazby úvěru, může se Komise na žádost partnerské země rozhodnout zcela nebo částečně refinancovat svoji původní půjčku nebo restrukturalizovat odpovídající finanční podmínky. Refinanční nebo restrukturalizační operace se uskuteční v souladu s odstavci 1 a 4 a nesmí vést k prodloužení splatnosti dotčené půjčky nebo zvýšení částky nesplacené jistiny ke dni refinancování nebo restrukturalizace.

4. Veškeré náklady vzniklé Unii v souvislosti s výpůjčními a úvěrovými operacemi podle tohoto rozhodnutí hradí partnerská země.

5. Komise informuje Evropský parlament a Radu o vývoji operací uvedených v odstavcích 2 a 3.

*Článek 6*

1. Makrofinanční pomoc Unie se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([5]).

2. Makrofinanční pomoc Unie podléhá přímému řízení.

3. Smlouva o úvěru musí obsahovat ustanovení, jež:

a) zajistí, aby partnerská země pravidelně kontrolovala, že financování ze souhrnného rozpočtu Unie bylo použito řádně, přijímala vhodná opatření pro předcházení nesrovnalostem a podvodům a v případě potřeby podnikla právní kroky s cílem vymoci veškeré finanční prostředky poskytnuté podle tohoto rozhodnutí, které byly použity neoprávněně;

([4]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 10).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

b) zajistí ochranu finančních zájmů Unie, a to zejména stanovením zvláštních opatření v oblasti prevence a potírání podvodů, korupce a jakýchkoli jiných nesrovnalostí týkajících se této makrofinanční pomoci Unie, v souladu s nařízeními Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([6]) a (Euratom, ES) č. 2185/96 ([7]), nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([8]) a v případě členských států, které se účastní posílené spolupráce týkající se Úřadu evropského veřejného žalobce, nařízením Rady (EU) 2017/1939 ([9]). Za tímto účelem se Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) výslovně povolí provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, a to i prostřednictvím digitálních forenzních operací a pohovorů;

c) výslovně povolí Komisi nebo jejím zástupcům provádět kontroly, včetně kontrol a inspekcí na místě;

d) výslovně povolí Komisi a Účetnímu dvoru provádět audity v průběhu období dostupnosti makrofinanční pomoci Unie a po jeho skončení, včetně auditů na základě dokladů a auditů na místě, například operačních hodnocení;

e) zajistí, že Unie bude mít nárok na předčasné splacení úvěru, pokud se prokáže, že se partnerská země v souvislosti s řízením makrofinanční pomoci Unie dopustila jakéhokoli podvodu, korupce nebo jakéhokoli jiného protiprávního jednání poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie; a

f) zajistí, aby veškeré náklady vzniklé Unii, které souvisejí s výpůjčními a úvěrovými operacemi podle tohoto rozhodnutí, nesla partnerská země.

4. Před prováděním makrofinanční pomoci Unie posoudí Komise prostřednictvím operačního hodnocení řádnost finančních opatření, správních postupů a mechanismů vnitřní a vnější kontroly partnerské země, které mají pro tuto pomoc význam.

*Článek 7*

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se na makrofinanční pomoc Unie pro Černou Horu článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011, zatímco na makrofinanční pomoc Unie poskytovanou ostatním partnerským zemím, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, se použije článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 8*

1. Komise každý rok do 30. června předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto rozhodnutí v předchozím roce, včetně vyhodnocení tohoto provádění. Ve zprávě se:

a) vyhodnotí, jakého pokroku bylo v provádění makrofinanční pomoci Unie dosaženo;

b) posoudí hospodářská situace a vyhlídky partnerských zemí, jakož i pokrok dosažený při provádění opatření v oblasti hospodářské politiky uvedených v čl. 3 odst. 1;

c) uvedou souvislosti mezi podmínkami v oblasti hospodářské politiky stanovenými v memorandu o porozumění, průběžnými výsledky partnerských zemí v hospodářské a rozpočtové oblasti a rozhodnutími Komise o uvolnění splátek makrofinanční pomoci Unie.

2. Do dvou let od uplynutí doby dostupnosti makrofinanční pomoci Unie podle čl. 1 odst. 4 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o hodnocení *ex post*, v níž vyhodnotí výsledky a účinnost dokončené makrofinanční pomoci Unie a míru, v níž přispěla k dosažení stanovených cílů.

---

([6]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

([7]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([9]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

*Článek 9*

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 25. května 2020.

| *Za Evropský parlament* | *Za Radu* |
| --- | --- |
| *předseda* | *předsedkyně* |
| D. M. SASSOLI | A. METELKO-ZGOMBIĆ |